

VASALOPPSÅKAREN FRÅN FALKENBERG

ANDREAS VILL BLI HALLANDS BÄSTE GENOM TIDERNA

Uppvuxen i lilla Långås utanför Falkenberg hade inte Andreas Lundblad förutsättningar för att satsa på längdskidor.

Men han ville. Bestämde sig.

Och lyckades.

Nu vill han bli Hallands bästa genom tiderna...

Det där med bäst i Halland, det är förstås lite svårdefinierat. Bäste Hallandsfödde? Bäste tävlande för en Hallandsklubb? Bäst i Vasaloppet? Bäst i SM?

Se det som en kul grej.

- Lite av en marknadsföringsgrej också, säger Andreas, 25, och förklarar:

- Jag är rätt dålig på att sälja mig, svårt att få sponsorer, behöver bli lite mer kaxig och inte tänka "Så bra är jag inte".

Hur bra är han då?

Tja, allt är ju relativt.

För att vara från snöfattiga Halland har Andreas - som i dag tävlar för Ulricehamns IF och bor i mer snörika Falun - kommit väldigt, väldigt långt. Kolla bara här på placeringsraden i Vasaloppet sedan debuten:

4421 - 1876 - 1109 - sjuk - 397 - 397 - 231.

Och bättre ska det bli innan Andreas kanske trappar ner om två-tre år.

- Vasaloppet är mitt huvudmål, jag har inte riktigt vågat sätta några mål tidigare, men jag har börjat säga det till mig nu, att Vasaloppet är huvudtävlingen.

231:a i fjol, kanske topp 200 i år, och i alla fall ytterligare två Vasaloppet på det - men sedan kan den här hallänningen ha gjort sitt i toppen av resultatlistorna:

- Det tar väldigt stor del av livet, jag vill inte fastna i det här. Samtidigt vill jag inte sluta än. Jag vill ha gjort något avtryck, visat att det går att komma någon vart även om man är från Halland.

Det har Andreas verkligen gjort.

Även om han fått slita för det.

Vi tar det från början:

En liten grabb från Långås testade längdskidor för första gången vid elva, tolv års ålder, i orienteringsklubben OK Nackhes regi.

- Det var det roligaste jag någonsin gjort, minns Andreas.

Resultatet:

- Jag bestämde mig för att åka Vasaloppet när jag fyllt 19.

Hoppla. Här tändes en låga, alltså. Inte lätt att hålla den levande dock, i ett platt landskap där snö inte hör till de mest vanliga inslagen.

Orienteringsträning, lite rullskidor, lite vanlig skidåkning på studentresor sista gymnasie-

året - det räckte för att Andreas skulle kunna genomföra debutloppet 2005.

- Jag hade ju lovat mig själv att åka, det kunde jag inte svika, skrattar han.

Tiden sex timmar och 36 minuter var inte pjåkig alls, inte för en kille som aldrig tränat skidåkning på allvar.

- Det gick ändå rätt bra, jag hade hoppas på en tid under sju timmar. En tjejkompis hade åkt tjejvasan på strax över två och en halv timme, jag ville i alla fall slå hennes kilometertider.

Kärleken till snön och längdskidorna växte, och Andreas lämnade Halland för Idre och tog jobb som skidlärare.

Fast...så mycket längdåkning blev det inte att lära ut.

- Det var mest utförsåkning, men det blev jag bra på, skojar han.

Nåja, det fanns ju i alla fall snö på marken, och längdaggarna kom allt fram titt som tätt. Det blev ett år till i Idre innan Andreas började plugga på en folkhögskola i Mora där han gick ett slags skidlinje.

Därefter följde ett antal år i Borlänge där Andreas läste till byggingenjör - och tiden i Dalarna blev hans första vad gäller "riktig" skidträning.

- Hemma i Halland hade jag varit den som de andra fick se upp till, här i Dalarna får jag vara glad om jag har någon efter mig i spåret. Det kan vara jobbigt ibland, men också oerhört stimulerande.

Sedan förra vintern tävlar Andreas för Ulricehamns IF, jämfört med åren då han tillhörde OK Dackhe är skillanden minst sagt stor.

- Då stod jag och vallade mina skidor själv. Nu,

inför Vasaloppet, lämnar jag in mina skidor på fredagen till klubbens vallingsfolk, är med lite och testar på lördagen, och på söndagen ligger skidorna längst fram i startfällan. Sådana förutsättningar hade jag inte ens kunnat betala för i en halländsk klubb...

Andreas fyller 26 veckan efter Vasaloppet, har visat att det går att bli en duglig skidåkare även om man råkar födas långt ner i södra Sverige.

Nu ser han slutet på karriären, har ett civilt jobb han vill satsa på, men ger sig själv ett par vintrar till:

- Två till efter denna har jag tänkt. Men jag kommer aldrig sluta träna.

Mål? Tja, att slå de där hallänningarna som fortfarande då och då kommer före Andreas i olika lopp. Eller...hallänningar, förresten...en är från Oslo, en annan från smäländska höglandet, men de tävlar för halländska klubbar.

- Ska jag vara Hallands bästa genom tiderna vill jag inte bli slagen av dem, säger Andreas.

Under tiden som Andreas satsat på skidorna för att se hur långt en grabb från Långås kan komma har han också gett tips och råd till två Varbergsgrabbbar: Julius Källgård och Zackarias Toresson. Dessa båda går nu på skidgymnasium i Norrbotten och håller den halländska flaggan högt - men än så länge är inte Andreas Lundblad redo att ta stryk av sina adepter...

TEXT: HENRIK LEMAN
FOTO: MARTIN ECKERVAD

Vill ni veta mer: <http://andreaslundblad.se/>

